

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116215507
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7116215507.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: RENOMAX s.r.o., Vyšná Hutka 11, 040 18 Vyšná Hutka, IČO: 36 668 451, zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., sídlo: Kmeťova č. 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený: Mgr. Dalibor Tverďák, advokát, Krmanova 1, Košice, o zaplatenie 290,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 21. júna 2019, č.k. 29Cb/148/2017-147 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 4. mája 2020, č.k. 29Cb/148/2017-252, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 21. júna 2019, č.k. 29Cb/148/2017-147 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 4. mája 2020, č.k.: 29Cb/148/2017-252 v napadnutom I. a II. výroku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zo dňa 21. júna 2019, č.k. 29Cb/148/2017-147 rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 290,68 eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 66,79 eur od 11.2.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 102,96 eur od 31.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 120,93 eur od 21.4.2016 do zaplatenia, sumu 40,- eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania (výrok II.) a o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením (výrok III.). Súd prvej inštancie následne dopĺňacím rozsudkom zo dňa 4. mája 2020, č.k. 29Cb/148/2017-252, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.6.2020 rozhodol tak, že doplnil pôvodný rozsudok o výrok IV., ktorým v prevyšujúcej časti konanie zastavil.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobou, ktorú doručil súdu prvej inštancie dňa 14.5.2016 navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky 290,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 66,79 eur od 11.2.2016 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 102,96 eur od 31.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 120,93 eur od 21.4.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 15.10.2015 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Suzuki 1 SX4, EČV: H. XXX F., rok výroby XXXX, ktoré patrilo poškodenému REMPOMETAL s.r.o. Poškodený mal v čase uvedenej škodovej udalosti uzatvorenú poisťnú zmluvu pre havarijné poistenie motorových vozidiel u žalovaného. Poistná udalosť bola žalovanému riadne ohlásená. Poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť k žalobcovi. Náklady

na opravu vo výške 4.597,25 eur boli uplatnené u žalovaného faktúrou č. 20150230. Poistenému bolo oznámené, že dňa 26.1.2016 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8012570082 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Suma uznaná a uhradená žalovaným, po odpočítaní spoluúčasti vo výške 226,52 eur však bola iba do výšky 4.303,94 eur. Podľa vyjadrenia likvidátora pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/NH s DPH, pričom celková nepriznaná suma bola vo výške 66,79 eur. Neuznanú pohľadávku 66,79 eur poškodený postúpil na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 7.3.2016 na žalobcu.

3. Dňa 7.9.2015 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Peugeot 208, EČ: H. XXX O., rok výroby XXXX, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému D. O.. Poškodený mal v čase uvedenej škodovej udalosti uzatvorenú poistnú zmluvu pre havarijné poistenie motorových vozidiel u žalovaného. Poistná udalosť bola žalovanému riadne ohlásená. Poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť k žalobcovi. Náklady na opravu vo výške 1.192,52 eur boli uplatnené u žalovaného faktúrou č. 20160029. Poistenému bolo oznámené, že dňa 15.3.2016 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8012530056 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Suma uznaná a uhradená žalovaným, po odpočítaní spoluúčasti vo výške 166,- eur však bola iba do výšky 923,56 eur. Podľa vyjadrenia likvidátora pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/NH s DPH, pričom celková nepriznaná suma bola vo výške 102,96 eur. Neuznanú pohľadávku 102,96 eur poškodený postúpil na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 23.3.2016 na žalobcu.

4. Dňa 21.9.2015 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Fiat Ducato, EČ: H. XXX Z., rok výroby: XXXX, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému K. O.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla s EČ: H. XXX Z., ktorého vlastník mal v čase uvedenej škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného (ďalej len PZP). Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená. Poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť k žalobcovi. Náklady na opravu vo výške 436,30 eur boli uplatnené u žalovaného faktúrou č. 20160028. Poškodenému bolo oznámené, že dňa 5.4.2016 bolo ukončené šetrenie škodovej udalosti č. 800461551 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Suma uznaná a uhradená žalovaným však bola iba do výšky 315,37 eur. Podľa vyjadrenia likvidátora pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %), pričom celková nepriznaná suma bola vo výške 120,93 eur. Neuznanú pohľadávku 120,93 eur poškodený postúpil na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 16.4.2016 na žalobcu.

5. Žalobca na pojednávaní dňa 21.6.2019 zobral svoju žalobu čiastočne späť, to čo do úroku z omeškania nad 5 % ročne zo sumy 102,96 eur od 31.3.2016 do zaplatenia a zo sumy 120,93 eur od 21.4.2016 do zaplatenia.

6. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Zotrvál na dôvodoch nepriznania žalovanej sumy uvedených v jednotlivých oznámeniach o poistnom plnení, ktoré žalobca predložil ako prílohu žaloby. Poukázal, že zrážky boli vykonané z dôvodu rozdielu medzi fakturovanou a primeranou normohodinou za vykonané servisné práce. Ďalej žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmlúv o postúpení časti pohľadávky zo dňa 23.3.2016, dňa 7.3.2016 a dňa 16.4.2016 z dôvodu ich neurčitosti, ako aj z dôvodu neexistencie časti postupovanej pohľadávky. Zároveň poukázal, že výška úrokov z omeškania je uplatnená nesprávne, keďže žalobca odvodzuje svoje postavenie aj od fyzických osôb a to D. O.V. M. K. O..

7. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav o vzniku a šetrení škodových udalostí tak ako to uviedli strany sporu vo svojich písomných podaniach. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 442 ods. 1 a 3, § 524, § 788 ods. 1, § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravujúce úhradu škody, postúpenie pohľadávky, poistnú zmluvu, právo poisteného na poskytnutie poistného plnenia, podľa § 13 ods. 1 a § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, upravujúce konanie podnikateľa a štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným. Ďalej podľa § 4 ods. 2 písm. b, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ZoPZP) o priamom nároku poškodeného voči poisťovateľovi a práve poisteného, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

škody. Ďalej podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka,

§ 369 ods. 1 a 2, §

369c ods. 1 Obchodného zákonníka upravujúce omeškanie dlžníka a nároky z toho plynúce.

8. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore z dôvodu neurčitosti zmlúv o postúpení časti pohľadávky pre absenciu jednoznačnej identifikácie a vymedzenia predmetu zmluvy - postupovaných pohľadávok, označeniu neexistujúceho subjektu dlžníka ako „KOMUNÁLNA POISŤOVŇA“, podpísaniu zmluvy o postúpení pohľadávky za postupcu REMPOMETAL s.r.o. neurčitým subjektom, absencie jednoznačného prejavu vôle postupcov v zmluvách o postúpení časti pohľadávky súd prvej inštancie uviedol, že zákon nepredpisuje formu, resp. spôsob akým majú byť postupca a postupník v zmluve o postúpení pohľadávky špecifikovaní. Táto otázka je plne na uvážení zmluvných strán, pričom tieto sú povinné dbať na to, aby bolo zrejmé, kto postupuje pohľadávku (postupca) a na koho bola pohľadávka postúpená (postupník). Predložené zmluvy o postúpení časti pohľadávky spĺňajú zákonom stanovené náležitosti a teda sú platné a účinné, pričom niet pochyb o tom, kto je v danom záväzkovo-právnom vzťahu postupcom, kto je postupníkom, aká pohľadávka je predmetom zmluvy, jej výška a dôvod vzniku. Z obsahu predmetných zmlúv je možné jasne a presne špecifikovať postupcu ako aj predmet postúpenia, napríklad podľa údajov ako číslo faktúry. Z tohto dôvodu nemožno postupcu ani dlžníka zameniť s inou osobou. Taktiež označenie dlžníka formuláciou „KOMUNÁLNA POISŤOVŇA“ nerobí dané právne úkony neplatnými. Zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvu o postúpení pohľadávky, v ktorej je dlžník označený napr. formuláciou „KOMUNÁLNA POISŤOVŇA“. Z identifikácie faktúry servisu, ako aj formulácie uvedenej v zmluvách o postúpení časti pohľadávky v znení, že postupovaná pohľadávka predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (FA servisu) a škodou reálne zaplateniu dlžníkom (poisťovňou), jednoznačne vyplýva o aký poisťovací subjekt sa v danom prípade jedná a postupovaná pohľadávka nie je zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči dlžníkovi.

Z Obchodného registra SR zároveň vyplýva, že neexistuje žiaden iný subjekt s názvom KOMUNÁLNA POISŤOVŇA, ktorý by bolo možné zameniť so žalovaným. A preto aj špecifikácia žalovaného názvom KOMUNÁLNA POISŤOVŇA, nerobí daný právny úkon neplatným.

9. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že spoločnosť REMPOMETAL s.r.o. v čase podpisu zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 7.3.2016 mala dvoch konateľov: V. Y. M. K. N., pričom konanie v mene spoločnosti bolo upravené nasledovne: „Písomnosti zakladajúce práva a povinnosti spoločnosti podpisuje každý z konateľov samostatne a to tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj vlastnoručný podpis.“

V danom prípade pre uskutočnenie právneho úkonu v mene REMPOMETAL s.r.o. postačovalo, ak právny úkon uzavrel jeden z konateľov. Zmluvu o postúpení časti pohľadávky podpísal jeden z konateľov a to V. Y., čo vyplýva aj z čestného vyhlásenia predloženého žalobcom v konaní. V aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný. K absolútnej neplatnosti zmlúv o postúpení časti pohľadávky súd prvej inštancie poukázal na jednotlivé rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a to v konaniach vedených pod sp.zn. 4Cob/60/2017, sp.zn. 2Cob/75/2018 a sp.zn. 3Cob/31/2018.

10. Súd prvej inštancie konštatoval, že požiadavka žalovaného, aby žalobca preukazoval úhradu faktúry vystavenej žalobcom za opravu motorového vozidla, či už v prípade nároku uplatneného z PZP alebo na základe poisťnej zmluvy o havarijnom poistení vozidla, nemá oporu v zákone a je vyslovene v rozpore aj s praxou poisťovní. Z uvedeného dôvodu žalobca nebol a ani nie je povinný na preukázanie svojho nároku preukazovať úhradu ním vystavených faktúr za opravu vozidiel. Napokon žalovaný čiastočne poskytol poisťné plnenia a to bez toho, aby požadoval od poškodených preukázanie úhrady faktúr za opravu vozidiel, čo vyplýva z jednotlivých oznámení o poisťnom plnení. Ak by poškodení/poistení museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať ich preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného povinného zmluvného poistenia, ako aj havarijného poistenia. Nárok na náhradu škody, resp. poisťné plnenie, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. Faktúra slúži len na určenie výšky nároku na náhradu škody, v ktorej by sa mala premietnuť výška skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému v momente škodovej udalosti. Poškodení majú nárok voči žalovanému z titulu povinného zmluvného poistenia (resp. zmluvy o havarijnom poistení vozidla), pričom právo na plnenie im vzniklo poisťnou udalosťou. Následne poškodení sú oprávnení aj postúpiť toto právo na poisťné plnenie na tretiu osobu, čo bolo aj v posudzovanom spore. Takýto postup je v praxi bežný a súdmi akceptovateľný.

11. Ďalej súd prvej inštancie k nároku na poistné plnenie v prípade postupcu D. O. a REMPOMETAL s.r.o. uviedol, že podľa článku 12 ods. 5 Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel žalovaného vyplýva, že po vzniku poistnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie MV nasledovne: a) účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál, účtované podľa opravcu, sa posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu, prípadne s katalógovými cenami náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcom. Súčasťou účtovných nákladov na náhradné diely musia byť aj príslušné dodacie listy; b) v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR; c) za primerané náklady na opravu sa považujú také, ktoré nepresiahnu ceny náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ MV. Žalobcom účtovaná cena práce pri poistných udalostiach uplatnených z havarijného poistenia pritom nepresahuje ceny v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR, čo preukazujú žalobcom predložené cenníky opravcov v danom regióne. K žalovaným predloženým dôkazom a to vyjadreniam likvidátora, kalkuláciám opráv a tiež výsledkom dopytu vo vzťahu k servisom ohľadom ceny práce, súd prvej inštancie uviedol, že výška poistného plnenia sa neurčuje podľa kalkulácie žalovaného vytvorenej v jeho kalkulačnom programe. Aj z poistných podmienok žalovaného vyplýva, že náklady na náhradné diely a materiál, účtované podľa opravcu, sa posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom. V žiadnom prípade preto kalkulácia žalovaného nie je záväzná. Všetky servisy majú rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Žalobca predložil cenníky, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v Košickom regióne pre príslušný typ a značku motorového vozidla z ktorých je zrejme, že si účtoval cenu za opravu, ktorá neprekračuje hodinovú sadzbu v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR. Ak žalovaný kráti poistné plnenie, resp. neprizná plnenie vôbec, jeho konanie musí mať oporu v zákone, nemôže sa jednať o svojvôľu žalovaného, o subjektívny názor, že v danom prípade len kalkulácia žalovaného je objektívnym dôkazom o výške škody. Žalovaný môže poistné plnenie znížiť len za splnenie podmienok uvedených v § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Konaním postupcov a žalobcu nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnemu porušeniu jeho povinností a naplneniu skutkovej podstaty ustanovenia § 799 Občianskeho zákonníka, ktoré by tak odôvodňovalo postup žalovaného, t.j. nevyplatenie poistného plnenia.

12. Súd prvej inštancie poukázal, že kalkulačný program, resp. kalkulácia žalovaného nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy. Likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môže vkladať a vybrať rôzne parametre (napr. výška normohodiny, lakovacia konštanta, najlacnejšie (originálne) náhradné diely, ktoré sú ponúkané od rôznych predajcov náhradných dielov v rámci SR, napr. jeden diel od predajcu z Prešova druhý od predajcu zo Žiliny, ďalší od dodávateľa v Námestove, a to v jednej kalkulácii). Kalkulácia má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť však určujúci a nevyhnutne rozhodujúci podklad pre výpočet poistného plnenia. Zároveň je potrebné uviesť, že napr. časové normy na servisné úkony sú síce výrobcom odporúčané, ale nie sú záväzné, či dané zákonom. Žalovaným uvádzané servisy sú s ním v zmluvnom vzťahu, teda majú zmluvne dohodnutú cenu normohodín s poisťovňou, preto v týchto prípadoch nemožno tvrdiť, že ide o cenu obvyklú na danom trhu pre príslušný typ a značku vozidla.

13. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že nepovažoval za potrebné vykonať dôkazy, ktoré boli navrhnuté žalovaným a to z dôvodu ich nadbytočnosti.

14. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že nárok žalobcu na úhradu 290,68 eur je dôvodný, preto žalobe vyhovel. Žalovaný sa zároveň s plnením poistného plnenia, resp. náhrady škody dostal do omeškania, preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 21. júna 2019, č.k. 29Cb/148/2017-147 a to proti výroku I., ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel a výroku II., ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch

zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p./; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /§ 365 ods. 1 písm. d) C.s.p./; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností /§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p./; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p./; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./.

Žalovaný poukázal, že o čiastočnom späťvzati žalobcu nebolo súdom prvej inštancie rozhodnuté. Ďalej žalovaný namietal, že v prejednávanej spore nedošlo zo strany žalovaného ku kráteniu poistného plnenia. Krátenie poistného plnenia je osobitný zákonný inštitút (§ 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka), ktorý ani v jednom z vyššie uvedených prípadov nebol aplikovaný. Žalovaný poskytol poistné plnenie dotknutým subjektom v plnej výške, a to v súlade so zákonom. Zároveň uviedol, že nesprávne označenie dlžníka pri vymedzení postupovanej pohľadávky, má za následok absolútnu neplatnosť zmlúv o postúpení časti pohľadávky. Vo všetkých troch zmluvách o postúpení časti pohľadávky, ktoré žalovaný namietal, je ako dlžník v článku I. bod 1 označený subjekt „KOMUNÁLNA POISŤOVŇA“. Právny subjekt s takýmto obchodným menom neexistuje. Obchodné meno uvedeného subjektu je odlišné od obchodného mena žalovaného, nie je uvedená právna forma obchodnej spoločnosti a chýbajú ďalšie identifikačné údaje (najmä IČO, sídlo, oddiel a vložka príslušného obchodného registra, a pod.). Konštatovanie súdu prvej inštancie, že podľa Obchodného registra SR neexistuje žiaden iný subjekt s názvom KOMUNÁLNA POISŤOVŇA, ktorý by bolo možné zameniť so žalovaným je bezpredmetné, keďže rozhodujúcou je okolnosť, že žiaden subjekt s názvom KOMUNÁLNA POISŤOVŇA nie je v Obchodnom registri SR zapísaný. Žalovaný zotrval na námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmlúv o postúpení časti pohľadávky z dôvodu ich neurčitosti. V zmluve, kde je postupcom D. O. je uvedené, že má byť postúpená časť pohľadávky vo výške 102,96 eur, pričom zároveň v ďalšej časti zmluvy je uvedené, že celá pohľadávka je vo výške 102,96 eur. Teda nie je zjavné, či sa postupuje časť údajnej pohľadávky alebo celá pohľadávka. Zároveň v tejto zmluve nie je určitým spôsobom špecifikovaný právny titul postupovanej pohľadávky (nie je identifikovaný servis, poistná udalosť, ktorej sa pohľadávka týka) a nie je, ako už bolo vyššie uvedené, identifikovaný ani dlžník. Uvedené rovnako platí aj v prípade ďalších predložených zmlúv o postúpení časti pohľadávky. V prípade zmluvy o postúpení časti pohľadávky u postupcu REMPOMETAL s.r.o. je ako postupca podpísaný neurčitý subjekt, keďže v prípade konania za spoločnosť konateľom má tento k svojmu podpisu pripojiť aj svoju funkciu. Ak malo ísť o podpis konateľa obchodnej spoločnosti, je nutné konštatovať, že takéto konanie by nenapĺňalo spôsob konania zapísaný v obchodnom registri tejto spoločnosti, keď podpis konateľa nie je pripojený k obchodnému menu spoločnosti. K čestnému prehláseniu zo dňa 24.4.2019 uviedol, že bolo spísané v mene spoločnosti, ktorá v tom čase už neexistovala (dobrovoľný výmaz obchodnej spoločnosti REMPOMETAL, s.r.o. bol zapísaný ku dňu 17.12.2016 a právny nástupca - obchodná spoločnosť ActiveHouse, s.r.o. bola vymazaná ex offa ku dňu 13.1.2017). Prehlásenie neexistujúceho subjektu tak nemá žiadne právne účinky. Zmluvy o postúpení časti pohľadávky sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, čo je dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Absolútne neplatný právny úkon nemôže byť dodatočne konvalidovaný a nie je ho možné zhojiť ani výkladom o preferencii platnosti právnych úkonov. V prípade nároku z povinného zmluvného poistenia pri škodovej udalosti č. 8004615551 (K. O.), má poškodený nárok iba na skutočnú škodu. Žalobca však nepredložil ani doklad o úhrade faktúry za opravu, ak by skutočná škoda vychádzala iba z vystavenej faktúry č. 20160028 stala by sa variabilnou, tzn. existovala by viac ako len jedna možná skutočná škoda, čo je v rozpore s princípom právnej istoty, ako aj elementárnej logiky a spravodlivosti. Dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody a aj výšky škody je na žalobcovi. Faktúry servisu ako jednostranné právne úkony vystavené žalobcom, nie sú dôkazom preukazujúcimi skutočnú výšku škody. Žalobca svoj nárok odvíja výlučne od faktúr, ktoré sám vystavil, čím sám určil rozsah „svojho nároku“. Žalobca zmenšenie majetkového stavu poškodeného K. O. v rozsahu uplatnenom v žalobe nepreukázal. Poistné plnenie z poistných udalostí č. 8012570082 (REMPOMETAL, s.r.o.) a č. 8012530056 (D. O.) bolo vyplatené v celom rozsahu, t.j. poistné plnenie zodpovedá dojednaným poistným podmienkam dohodnutým v zmysle článku 12 ods. 5 Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel a na základe nich bolo aj uhradené. Z dopytov žalovaného na jednotlivé servisy, ktoré boli predložené v konaní vyplýva, že priemerná cena práce v danom čase k motorovému vozidlu zn. Suzuki 1 SX 4, r.v. 2012 (REMPOMETAL, s.r.o.) predstavuje 18,22 eur/NH bez DPH. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.1.2016 vyplýva, že

žalovaný poskytol primerané náklady na cenu mechanickej práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/NH s DPH, t.j. 16,67 eur/NH bez DPH. Žalobca si pri nákladoch na prácu fakturoval sumu 19,20 eur/NH bez DPH. Ďalej, že priemerná cena práce v danom čase k motorovému vozidlu zn. Peugeot 208 r.v. 2013 (Etela Drotárová) predstavuje 20,67 eur/NH bez DPH. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.3.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol primerané náklady za cenu mechanickej práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/NH s DPH, t.j. 16,67 eur/NH bez DPH. Žalobca si pri nákladoch za prácu fakturoval sumu 25,- eur/NH bez DPH. Žalobcom predložené cenníky sú pritom bezpredmetné, pretože sú všeobecné, netýkajú sa obdobia kedy bola vykonaná oprava a nezohľadňujú konkrétny typ, značku motorového vozidla a rok výroby. Žalovaný nevyplatil len nadmerne, neúčelne a neoprávnené požadovaný rozdiel medzi žalobcom svojvoľne určenou výškou ceny opravy vo faktúrach č. 20150230 a č. 20160029 a certifikovaným výpočtom žalovaného podľa programu AUDATEX pre neautorizované servisy. Žalovaný nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že program AUDATEX by mal byť programom žalovaného. Tento program je využívaný tak súdnymi znalcami, servismi ako aj ďalšími poisťovňami, pričom sa jedná o licencovaný program za použitia ktorého sa stanovujú primerané náklady na opravu motorových vozidiel. Ďalej žalovaný namietal, že v konaní na súde prvej inštancie navrhol vykonanie výsluchov svedkov - postupcov ako aj postupníka. Súd prvej inštancie uvedené dôkazy nevykonal, hoci žalovaný uviedol k ozrejmieniu akých skutočností je potrebné ich vypočítať. Súd prvej inštancie prevzal argumentáciu žalobcu, ktorý na podporu predložil rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 4Cob/60/2017 zo dňa 25.10.2017, v ktorom však nie je obdobnosť skutkových okolností s posudzovaným sporom.

17. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. K námietke absolútnej neplatnosti zmlúv o postúpení časti pohľadávky z dôvodu ich neurčitosti, ako aj z dôvodu neexistencie postupovaných pohľadávok žalobca uviedol, že určitosť obsahu zmluvy sa posudzuje predovšetkým z hľadiska jednoznačného identifikovania a vymedzenia postupovanej pohľadávky. Aj keď v zmluvách nie je dlžník označený obchodným menom, sídlom, IČO, prípadne inými údajmi uvedenými v Obchodnom registri kde je zapísaný, nespôsobuje to neplatnosť zmlúv o postúpení časti pohľadávky, keďže zákon nesankcionuje takúto zmluvu absolútnou neplatnosťou v prípade neuvedenia týchto údajov. V zmluvách je ako dlžník uvedený subjekt s názvom KOMUNÁLNA POISŤOVŇA. Pri vyhľadávaní v Obchodnom registri podľa obchodného mena možno dospieť k záveru, že iný subjekt s takýmto obchodným menom okrem žalovaného v Obchodnom registri nefiguruje. Vzhľadom k uvedenému, identifikácia dlžníka je určitá a neprichádza do úvahy ani zámena s inou osobou. Zmluvy o postúpení časti pohľadávky spĺňajú zákonom stanovené náležitosti a teda sú platné a účinné, pričom niet pochýb o tom, kto je v danom záväzkovo-právnom vzťahu postupcom, kto je postupníkom, aká pohľadávka je predmetom zmluvy, jej výška ani dôvod vzniku. Z obsahu predmetných zmlúv je možné jasne a presne špecifikovať postupcu ako aj predmet postúpenia, napr. podľa údajov ako je číslo faktúry a z tohto dôvodu nemožno postupcu ani dlžníka zameniť s inou osobou. Taktiež aj pohľadávky, ktoré sú predmetom postúpenia, sú nezameniteľné s inou pohľadávkou. V prípade spoločnosti REMPOMETAL s.r.o. zmluvu o postúpení časti pohľadávky podpísal jeden z konateľov, V. Y., o čom žalobca predložili ním podpísané čestné vyhlásenie. Skutočná vôľa postupcu REMPOMETAL s.r.o. previesť pohľadávku bola vyjadrená zmluvou a potvrdená aj vyhlásením osoby, ktorá v danom čase ako konateľ spoločnosti REMPOMETAL s.r.o. uvedenú zmluvu podpísala. Písomný právny úkon je platný (t.j. spĺňa požiadavku písomnosti) ak je podpísaný konajúcou osobou. Pokiaľ ide o podpis právnickej osoby, táto vyjadruje svoju vôľu prostredníctvom štatutárnych orgánov. Podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka, právnická osoba koná svojim štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. Prostredníctvom štatutárneho orgánu teda právnická osoba robí právne úkony a vyjadruje svoju vôľu. Zákon ustanovuje, ktorý orgán je štatutárnym orgánom právnickej osoby. Štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným je jeden alebo viac konateľov, ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak (§ 131 ods. 1 Obchodného zákonníka). Skutočná vôľa postupcu REMPOMETAL s.r.o. previesť pohľadávku bola vyjadrená zmluvou a potvrdená aj vyhlásením osoby, ktorá v danom čase ako konateľ uvedenú zmluvu podpísala. Aj v zmysle ustálenej judikatúry, nepripojenie písaného alebo tlačeného obchodného mena k podpisu konateľa nespôsobuje neplatnosť zmluvy, keďže týmto konaním nebolo porušené žiadne ustanovenie zákona. Predmetné čestné vyhlásenie poskytol vtedajší konateľ spoločnosti, V. Y. ako osoba oprávnená konať v mene spoločnosti v čase podpísania predmetnej zmluvy, a nie spoločnosť REMPOMETAL s.r.o. Z uvedeného dôvodu tvrdenie žalovaného o absencii právnych účinkov čestného vyhlásenia je bez právneho významu. Žalobca ďalej konštatoval, že požiadavka žalovaného, aby žalobca predložil doklady o úhrade faktúr vystavených žalobcom za opravu motorových vozidiel, nemá

oporu v zákone, prieči sa princípom spravodlivosti a je vyslovene v rozpore aj s praxou poisťovní. Žalobca preto nebol povinný preukazovať úhradu ním vystavených faktúr. Z Občianskeho zákonníka a ani ZoPZP nevyplýva, že by právo na poistné plnenie vzniklo až vtedy, keď poškodený preukáže poisťovateľovi doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou/škodovou udalosťou. Nárok na náhradu škody, resp. poistné plnenie, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu, kto a ako (t.j. platobné miesto) uhradí škodu. Čo sa týka poistných udalostí č. 8012570082 (REMPOMETAL s.r.o.) a č. 8012530056 (D. O.) ide o nárok na krátenú časť poistného plnenia z uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla, ktoré sa posudzuje podľa dojednaných poistných podmienok v zmysle článku 12 ods. 5 Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel žalovaného. Žalobca riadne preukázal, že ním účtovaná výška normohodiny prác je porovnateľná, resp. výhodnejšia ako výška NH prác v iných autoservisoch v danom regióne, a nepresahuje hodinovú sadzbu v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR. Kalkulačný program, resp. kalkulácia žalovaného nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy. Likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môže vkladať a vybrať rôzne parametre. Časové normy na servisné úkony sú síce výrobcom odporúčané, ale nie sú záväzné, či dané zákonom. Žalovaným uvádzané servisy sú s ním v zmluvnom vzťahu, teda majú zmluvne dohodnutú cenu normohodín s poisťovňou. Preto nemožno tvrdiť, že ide o cenu obvyklú na danom trhu pre príslušný typ a značku vozidla. Zo žiadnych ustanovení poistných podmienok havarijného poistenia totiž nevyplýva, že by mal poistený nárok na náklady v rozsahu priemerných cien práce. Ustanovenie článku 12 ods. 5 VPP vyslovene uvádza, že „v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR“ a „za primerané náklady na opravu sa považujú také, ktoré nepresiahnu ceny náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ MV“. Poškodení/poistení majú nárok na primerané náklady, ktoré nepresahujú ceny v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR, a nie na náklady vo výške priemerných cien. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdených skutočností o zákonnosti zníženia poistného plnenia. Žalobca k návrhom žalovaného na vykonanie dokazovania, ktorým súd prvej inštancie nevyhovet uviedol, že posúdenie platnosti/neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky ako právneho úkonu je právna otázka a nie skutková. Túto otázku je oprávnený posúdiť súd na základe predložených zmlúv o postúpení pohľadávky. Vôľa postupcov bola vyjadrená v zmluvách, nie je zrejmé čo by sa výsluchom navrhnutých svedkov malo preukázať. K procesným právam strany sporu nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ním navrhnutý dôkaz alebo dôkaz, o ktorom sa strana subjektívne domnieva, že by mal byť súdom vykonaný. Rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané, patrí vždy výlučne súdu, a nie účastníkovi konania.

18. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na odvolaní a v podstate zopakoval dôvody uvádzané v podanom odvolaní. Zároveň poukázal, že v prípade nároku z povinného zmluvného poistenia u právneho predchodcu žalobcu nedošlo k žiadnemu zmenšeniu majetkového stavu (nevznikla mu škoda), keďže jeho motorové vozidlo bolo servisom opravené len za sumu, ktorá už bola zo strany žalovaného uhradená. Žalobca si žiada doplatenie faktúr za opravy, čo však nie je nárok, ktorý si môže uplatňovať voči žalovanému keďže tieto dva subjekty nie sú v žiadnom zmluvnom vzťahu. Žalovaný poistné plnenie nekrátil, ale priznal poistné plnenie v súlade s poistnou zmluvou a VPP KAS-2 a to primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla. Pojem „primeranosť“ v sebe zahŕňa obvyklé, teda priemerné náklady na opravu.

19. Žalobca v odvolacej duplike, zotrval na svojej doterajšej argumentácii v priebehu konania. Poukázal, že právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu v zmysle ustanovenia § 442 ods. Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal, že žalovaný nie je oprávnený si subjektívne určovať, akú cenu normohodiny za mechanické, karosárske a lakovacie práce bude akceptovať za maximálnu. Skutočnosť, že poisťovňa nepozná pomery jednotlivých servisov neznamená, že má, resp. môže určiť svojvoľne a direktívne maximálnu výšku nákladov na opravu, ktorú uzná za vhodnú. Takéto konanie je v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže.

20. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je

potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

21. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

22. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

23. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

24. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd zhodnotil, že súd prvej inštancie presvedčivo a logicky odpovedal na každý argument vznesený v spore a toto odôvodnenie spĺňa kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vedie aj to, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

25. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

26. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

27. Predmetom sporu je nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie istiny 290,68 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe a uložil žalovanému túto sumu žalobcovi zaplatiť.

28. Žalovaný v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že Zmluvy o postúpení časti pohľadávky sú neplatné. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno súhlasiť, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a judikatúre súdov.

29. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje písomná forma a obligatórne náležitosti zmluvy, a to označenie účastníkov zmluvy, t.j. postupcu, postupníka a identifikácia pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi, aby medzi zmluvnými stranami nevznikali pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená.

31. Odvolací súd zistil z obsahu Zmluvy o postúpení časti pohľadávky, ktorú predložil žalobca spolu so žalobou, že bola uzatvorená v písomnej forme:

32. Dňa 23.3.2016 medzi postupcom D. O. a postupníkom - žalobcom. Ako predmet tejto zmluvy o postúpení pohľadávky bolo: „Postupca prehlasuje, že mal voči dlžníkovi: KOMUNÁLNA poisťovňa pohľadávku vo výške 102,96 eur. Táto suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. 20160029, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku

poistnej udalosti. Predmetom tejto zmluvy je bezodplatné postúpenie nezaplatenej časti pohľadávky vo výške 102,96 eur a prísl., čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúrou servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou.

33. Dňa 16.4.2016 medzi postupcom K. O. a postupníkom - žalobcom. Ako predmet tejto zmluvy o postúpení pohľadávky bolo: „Postupca prehlasuje, že mal voči dlžníkovi: KOMUNÁLNA poisťovňa pohľadávku vo výške 120,93 eur. Táto suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. 20160028, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti. Predmetom tejto zmluvy je bezodplatné postúpenie nezaplatenej časti pohľadávky vo výške 120,93 eur a prísl., čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúrou servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou.

34. Dňa 7.3.2016 medzi postupcom REMPOMETAL s.r.o. a postupníkom - žalobcom. Ako predmet tejto zmluvy o postúpení pohľadávky bolo: „Postupca prehlasuje, že mal voči dlžníkovi: KOMUNÁLNA poisťovňa pohľadávku vo výške 66,79 eur. Táto suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. 20150230, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti. Predmetom tejto zmluvy je bezodplatné postúpenie nezaplatenej časti pohľadávky vo výške 66,79 eur a prísl., čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúrou servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou.

35. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné tvrdenie žalovaného, že takto špecifikovaný predmet Zmlúv o postúpení časti pohľadávky vo výške 102,96 eur, 120,93 eur a 66,79 eur je právny úkon nejasný, neurčitý a z toho dôvodu neplatný. Z obsahu Zmlúv o postúpení časti pohľadávky vyplýva, čo predstavuje postupovaná pohľadávka 102,96 eur, 120,93 eur a 66,79 eur, že ide o časť neuhradenej pohľadávky z konkrétnej faktúry zo strany žalovaného z poistnej udalosti. Preto nie je pochybnosť o tom aká suma, v akej výške bola postupovaná a z čoho táto pohľadávka vznikla. Z toho dôvodu odvolací súd nepovažoval námietku nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu ako postupníka na vymáhanie predmetných pohľadávok za dôvodnú.

36. Taktiež námietku žalovaného, že dlžník nie je určitým spôsobom identifikovaný, keď je označený ako KOMUNÁLNA poisťovňa nie je dôvodná. Žalovaný je v Zmluvách o postúpení časti pohľadávky identifikovaný dostatočne, hoci len uvedením svojho pôvodného obchodného mena, ktoré používal do 25.5.2007. Od 26.5.2007 používa žalovaný obchodné meno KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, kde došlo len k jeho doplneniu o príslušnosť k určitej ekonomickej skupine, ktoré identifikuje celú skupinu Vienna Insurance Group. Takýto nedostatok nemôže vyvolať žiadnu pochybnosť o identifikácii žalovaného (dlžníka) ako existujúceho subjektu a nemôže dôjsť ani k zámene za prípadne iný subjekt, keďže podľa § 6 ods. 2 Zákona č. 39/2015 Z.z. o poisťovníctve, obchodné meno poisťovne musí obsahovať označenie „poisťovňa“, ktoré môže používať v obchodnom mene len právnická osoba, ktorá má povolenie na vykonávanie poisťovacej činnosti. Iné osoby nemôžu vo svojom obchodnom mene toto označenie používať.

37. Odvolací súd zároveň udáva, že zo Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 7.3.2016 je zrejmé, že túto uzatvoril ako postupca spoločnosť REMPOMETAL s.r.o. Samotná skutočnosť, že zmluva je za postupcu nečitateľne podpísaná bez uvedenia mena a funkcie podpisujúceho, čo nezodpovedá zapísanému spôsobu v obchodnom registri, podľa ktorého sa podpisovanie vykoná tak, že k vytlačenému alebo napísanému názvu spoločnosti a funkcie v spoločnosti podpisujúci pripojí svoj podpis, bez ďalšieho nespôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení. Pokiaľ zo záhlavia zmluvy je zrejmé, kto je postupcom a pravosť podpisu na zmluve potvrdila aj osoba oprávnená konať v čase uzatvorenia zmluvy za postupcu, teda jej konateľ V. Y., čo v konaní potvrdil v čestnom vyhlásení /č.l. 134/, niet pochyb o tom, ktorá osoba Zmluvu o postúpení časti pohľadávky podpísala a v akej funkcii.

38. Odvolací súd zároveň udáva, že zo Zmlúv o postúpení časti pohľadávky jednoznačne vyplýva vôľa postupcu postúpiť tam jednoznačne špecifikované pohľadávky na žalobcu ako postupníka. V aplikačnej praxi je nevyhnutné použiť aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov, ktoré sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný.

39. Predmetom sporu je nárok žalobcu na úhradu zostatku poistného plnenia voči žalovanému ako poisťovni, a to na základe poistných zmlúv pre havarijné poistenie motorových vozidiel a nárok na úhradu zostatku škody voči žalovanému ako poisťovni, a to na základe povinného zmluvného poistenia.

40. Žalovaný zároveň v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že žalobca nepredložil doklad o úhrade faktúr, ktorým by preukazoval skutočne vynaloženie finančných prostriedkov zo strany poškodených. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno súhlasiť.

41. Základným predpokladom zodpovednosti za prevádzku motorového vozidla je škodová udalosť vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov. Takouto udalosťou sa rozumie každá okolnosť prevádzky dopravného prostriedku, ktorá je vzhľadom k svojmu zvýšenému nebezpečnému pôsobeniu objektívne spôsobilá vyvolať škodu.

42. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) a ods. 4 ZoPZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Z uvedeného vyplýva, že ak dôjde ku škodovej udalosti v čase trvania poistenia, za ktorú zodpovedá poistený a na ktorú sa vzťahuje uvedené poistenie, poisťovateľ má za poisteného nahradiť poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. V predmetnej veci nebolo sporné, že tieto zákonom stanovené podmienky pre poskytnutie plnenia poškodenému boli splnené, čo napokon nemôže poprieť ani žalovaný, keďže z povinného zmluvného poistenia poškodenému aj z väčšej časti plnil, preto je bez právneho významu, či žalovanú sumu poškodení autoservisu zaplatili. Je len samozrejmé, že poškodení nemuseli uhradiť faktúry za opravu vozidiel, pretože ich úhrada mala byť zabezpečená práve poistným plnením žalovaného z havarijného poistenia, resp. povinného zmluvného poistenia podľa § 4 ods. 4 ZoPZP, keďže u neho bolo uplatnené právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu.

44. Podľa § 151 ods. 1 a 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

45. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že skutkové tvrdenie sa považuje za nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v citovanom ustanovení, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec, alebo ak ho síce poprela, ale neúčinne. Pre popretie skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení, to znamená, že protistrana, v tomto prípade žalovaný, musí nielen popierať tvrdenia žalobcu, ale musí uviesť vlastné tvrdenia a tieto musí preukázať, resp. predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný síce namietal dôvodnosť žalobcom požadovanej sumy vo výške 290,68 eur aj z dôvodu, že žalobca nadhodnotil cenu práce, keďže za dôvodnú považoval len sumu 20,- eur/NH s DPH a namietal aj vyúčtovanú cenu prác a lakovacieho materiálu, na preukázanie svojich tvrdení však nepredložil žiadne relevantné dôkazy. Žalovaný neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis 20,- eur/NH s DPH a nie vo fakturovaná odmena: vo výške 19,20,- eur/NH bez DPH, teda 23,04 eur/NH s DPH (Suzuki SX4); vo výške 25,- eur/NH bez DPH, teda 30,- eur/NH s DPH (Peugeot 208) a vo výške 25,- eur/NH bez DPH, teda 30,- eur/NH s DPH (Fiat Ducato). Neuniesol tak dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

46. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca preukázal rozsah opravy vozidiel, ktorých cenu žiadal od žalovaného uhradiť. Žalovaný namietal neprimerané účtované mechanické práce, lakovacie práce a cenu lakovacieho materiálu bez toho, aby preukázal, že išlo o neúčelne vynaložené náklady. Neuniesol teda dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, preto súd prvej inštancie správne vychádzal z listinných dôkazov žalobcu preukazujúcich skutočné náklady potrebné na opravu poškodeného motorového vozidla.

47. Žalovaný nepreukázal, svoje tvrdenie, prečo by mal žalobca použiť lakovací koeficient uvedený v kalkulácii opravy žalovaného namiesto žalobcom použitého lakovacieho koeficientu. Na margo argumentu žalovaného, že nebolo preukázané, že bolo potrebné použiť vyššiu lakovaciú konštantu, odvolací súd poukazuje, že žalovaný pri šetrení poisťnej udalosti nedodrжал postup upravený v ustanovení § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred ukončením poisťnej udalosti, na účely rozhodnutia o znížení lakovacej konštanty v prípade, že mal pochybnosti (čo v danom prípade mal), nevyžiadal od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu potrebné doklady za účelom ozrejmienia, či technológiou, ktorú použil, prípadne druhom laku, bol servis nútený použiť vyššiu lakovaciú konštantu, tak ako mu to explicitne prikazuje ustanovenie § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nepostačujúcim je strohé vyjadrenie likvidátora obsiahnuté v Oznamení o poisťnom plnení, že pri výpočte poisťného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %). Neprimerané účtovanie počtu NH nebolo vôbec namietané. V súvislosti s týmto žalovaným odôvodnením krátenia poisťného plnenia obsiahnutým v Oznameniach o poisťnom plnení, odvolací súd ozrejmjuje, že v zmysle citovaného ustanovenia § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bolo povinnosťou žalovaného v prípade jeho zjavných pochybností, pred tým, ako sa rozhodol krátiť poisťné plnenie, vyžiadať si doklad na objasnenie použitej lakovacej konštanty servisom vykonávajúcim opravu poškodeného motorového vozidla, pretože toto ustanovenie explicitne vymedzuje, že kto má právo na plnenie je povinný predložiť takýto doklad, ktorý si žalovaný vyžiada (čiže až po jeho vyžiadaní žalovaným). Nedodržanie tohto zákonného postupu žalovaným má logicky za následok žalovaného nemožnosť preukázať, že by fakturované náklady na opravy nezodpovedali výške škody. Účelom zákonných ustanovení § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka, je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Kalkulácia opravy žalovaného nepredstavuje skutočnú výšku škody, keďže táto udáva iba všeobecné (orientačné) hodnoty, ktoré sa môžu líšiť v závislosti od konkrétnych vstupných údajov zadaných žalovaným. Žalovaný nepreukázal, že žalobcom udávaná lakovacia konštantu nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca. Nové auto lakuje robot, preto je vrstva laku tenšia, opravované auto lakuje človek a môže sa stať, že vrstva laku bude hrubšia. Žalovaný zároveň nepreukázal, že žalobca použil pri oprave neoriginálne pôvodne diely. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie vecí do pôvodného stavu na poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Nestačia len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy, je nevyhnuté ich nepotrebnosť aj preukázať.

48. V prípade, ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny normohodín práce, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie vecí (vozidla) do pôvodného stavu. Odvolací súd uvádza, že skutočnosti uvádzané žalovaným nepreukazujú dôvodnosť a účelnosť krátenia ceny hodinovej sadzby za prácu u nezmluvných servisov v porovnaní so zmluvnými servismi, respektíve autorizovanými servismi, u ktorých žalovaný postupuje inak. Podľa odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.

49. V prejednávanej spore súd prvej inštancie posúdil uplatnenú pohľadávku vo výške 290,68 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy poškodených vozidiel a sumou reálne zaplatenou žalovaným ako primeranú, s poukazom na značku a model vozidla, keď vychádzal z cenníkov predložených žalobcom, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v Košickom regióne pre osobné motorové vozidlá v rozmedzí: od 32,- do 52,57 eur/NH s DPH (Suzuki SX4); od 27,60 do 52,57 eur/

NH s DPH (Peugeot 208); od 37,20 do 52,57 eur/NH s DPH (Fiat Ducato) a ktoré preukazujú, že cena účtovaná žalobcom výške 23,04 eur/NH s DPH (Suzuki SX4); 30,- eur/NH s DPH (Peugeot 208 a Fiat Ducato) bola primeraná a v súlade so znením ustanovenia článku 12 ods. 5 VPP KAS 2, podľa ktorého sa v nákladoch na prácu a lakovanie zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR a za primerané náklady na opravu sa považujú také, ktoré nepresiahnu ceny náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ MV.

50. V prípade uplatnených nákladov na opravu motorových vozidiel mal odvolací súd za preukázané, že tieto boli primerané a obvyklé v danom regióne. Samotná skutočnosť, že ide o neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce, tak ako to odvolací súd už uviedol.

51. Napokon aj z jednotlivých oznámení zmluvných servisov žalovaného, ktoré žalovaný predložil v konaní vyplýva, že obvyklá cena opravy v prípade motorového vozidla Suzuky SX4 je 24,- eur/NH s DPH (č.l. 95) a motorového vozidla Peugeot 208 je 30,- eur/NH s DPH (č.l. 101 rub), teda cena rovnaká, prípadne vyššia ako účtoval žalobca.

52. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nevypočul poškodených postupcov a žalobcu, odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Výsluch poškodených postupcov a žalobcu tak bol aj podľa názoru odvolacieho súdu neúčelný, keďže ich vôľa bola vtelená a zachytená v písomnom právnom úkone, Zmluvách o postúpení časti pohľadávky, ktorú súd prvej inštancie správne vyložil a vyvodil z nej správne právne závery o platnosti tohto právneho úkonu, pričom postupcovia sa zároveň neboli schopní kvalifikovane vyjadriť k likvidácii poisťnej udalosti vykonanej žalovaným ako aj k oprave, ktorú realizoval servis.

53. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, ak zaviazal žalovaného na úhradu peňažnej pohľadávky 290,68 eur, ako rozdiel medzi fakturovanou cenou opráv poškodených motorových vozidiel a sumou reálne zaplatenou žalovaným, titulom poisťného plnenia, resp. nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia, ktoré sa poskytuje práve za účelom úhrady vzniknutej škody v dôsledku poisťnej udalosti.

54. Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť.

55. Z citovaného ustanovenia vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení vyšetrovania rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

56. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

57. Z citovaného ustanovenia vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení vyšetrenia rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Nemožno tak súhlasiť, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade bol žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok, ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu právo odvolať sa, čo žalovaný aj využil. Doručenie právoplatného rozsudku žalovanému by prichádzalo do úvahy napríklad v prípade, ak by nebol stranou sporu, ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému. Nárok na úroky z omeškania vzniká nasledujúci deň po splatnosti peňažnej pohľadávky, nie rozhodnutím súdu o tejto spornej pohľadávke.

58. Odvolací súd je toho názoru, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne, plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 ZoPZP.

59. Súd prvej inštancie tak rozhodol správne, keď priznal žalobcovi popri uplatnenej istine aj zákonný nárok na úroky z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 66,79 eur od 11.2.2016 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 102,96 eur od 31.3.2016 do zaplatenia a zo sumy 120,93 eur od 21.4.2016 do zaplatenia ako aj sumu 40,- eur, titulom paušálnej náhrady spojenej s uplatnením pohľadávky (postúpenej obchodnou spoločnosťou REMPOMETAL s.r.o. na žalobcu) v súlade s § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka. Ide o paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorej výška je stanovená Nariadením vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka.

60. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v prvom napadnutom výroku, t.j. vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi peňažnú pohľadávku 290,68 eur s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 66,79 eur od 11.2.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 102,96 eur od 31.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 120,93 eur od 21.4.2016 do zaplatenia a sumu 40,- eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, pretože odvolanie žalovaného v tejto časti rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo dôvodné.

61. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

63. Žalobca uplatnil žalobou proti žalovanému nárok na zaplatenie 290,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 66,79 eur od 11.2.2016 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 102,96 eur od 31.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 120,93 eur od 21.4.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Po začatí konania vzal žalobca žalobu čiastočne späť a to v úroku z omeškania nad 5 % ročne zo sumy 102,96 eur od 31.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 120,93 eur od 21.4.2016 do zaplatenia. Súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil.

64. Konštantná judikatúra súdov vychádza zo záveru, že úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a pokiaľ nie sú samostatne predmetom konania (vyčíslené z určitej istiny, v určitej sadzbe, za určité obdobie a uplatnené samostatne alebo popri istine ako kapitalizované úroky z omeškania), súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza len z uplatnenej istiny a z úspechu strán sporu k tomuto nároku. Z uvedeného vyplýva, že späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania žalobcom po začatí konania nemá na rozhodnutie o náhrade trov konania žiaden vplyv.

65. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny.

66. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní vo vzťahu k namietanej istine 290,68 eur plný úspech, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

67. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).